

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף נט.

1. מים של רבים אין נאסרין, ויל"ע מאי שנא?
2. פסק הרמב"ם ע"ז ח' א' שדברים המחוברים שאין בהם תפיסת יד אינם נאסרים ולפיכך מעיינות של רבים אינם נאסרים, וקשה הא מים של רבים אינם נאסרים אף כשתלשם מהקרקע כמבואר הכא, ודין מחוברים הוא בכל מעיין, ולמה הרמב"ם חיברם אחד לשני (ועיי"ש עוד בהלכה ב' ברמב"ם)?

תוד"ה הא, וכן לעיל מזו. ד"ה לא הקשו היאך יהיה מעיין של יחיד הלא זהו מעשרה תנאים שהנחיל יהושע את הארץ ע"י ב"ק פא, ובחת"ס הקשה הרי כאן איירי בגוי ובמעיין שבחול (בצרה)? ונשאר בצ"ע.

לגבלא, ע"י תוס' ד"ה איקלע, וכן בכתובות קיב. וביבמות מזו. עיי"ש בהגהות יעב"ץ.

גר שמל ולא טבל גדרו ע"י גלינו הש"ס יבמות מזו. וידוע המחלוקת שהיתה בירושלים לפני 160 שנה, האם גר כזה צריך לשמור שבת או לחלל שבת.

מהו שיוליך ענבים לגת, ובטעם האיסור ע"י כמה טעמים בתוד"ה מהו, ובראב"ד פי' משום היין הנסחט, ויש כמה נ"מ בדבר, וכן לביאור המשך הסוגיא, ע"י שו"ע קכה' ו' ב"ח וטל שם, ע"י לבוש ורעק"א ובאור הגר"א שם.

ע"ב

1. האי עכו"ם דנסכיה לחמרא דישראל בכוונה וכו' שרי למישקל דמיה מיניה וכו', ויל"ע מה מוסיף בזה כוונתו הא אדם מועד לעולם?

ההוא אתרוגא וכו', מרש"י נראה דאם היה משכשך בחבית היה אוסרה בהנאה, ובראשונים פליגי וסוברים דשכשוך שלא לכוונת ניסוך לא אוסר, והראב"ד מיקל יותר שבנגיעה בלא שכשוך אין נאסר אפילו בשתיה, וע"י ב"י קכד'.

אמר רב אשי מנא אמינא לה וכו', ע"י רש"י מהיכן הראיה, וע"י ריטב"א, ע"ע רמב"ן ור"ן בחידושים פירוש אחר, ובר"ן על הרי"ף חזר בו, וע"י קה"י סי' כב' למה טעם האיסור משנה לדין מזיק שלו, וע"י רעק"א שהקשה למה אין דין קלדב"מ לגוי שניסך.

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו'.

1. כתב בראב"ד ב' תירוצים או שכוח הרבים עדיף משל יחיד, או שבדבר של רבים אין בעלות ולכן אין אדם אוסר דבר שאינו שלו, וכ"כ הריטב"א ע"י שו"ת מהרש"ם ח"ב פא', וברידב"ז פ"ב ה"ח חולק וסובר דודאי גם בדבר של הפקר שכל אחד יכול לנוטלו יכול לאסרו, וכאן הטעם שונה דבעצם מים הוי מחוברים ואינם נאסרים רק בשל יחיד החמירו שחששו שמא נתלשו, וע"ע פלפולא חריפתא סי' ט

'אות מ'.

2. ע"י טושי"ע קמה' א' שגם הביאו את הרמב"ם, ועיי"ש פרישה טל וש"ך ויד אברהם.

ע"ב

1. בראב"ד ביאר שבכוונה זה כשעושה באופן שישראל חייב ורק אז יכול ליקח דמיו ממנו, וברשב"א כתב דשלא בכוונה לא היה נאסר בהנאה, אבל לשלם חייב גם בשוגג ותמה עליה רעק"א הלא ישראל כה"ג פטור דהוי היזק שאינו ניכר, וביאר שכוונת הרשב"א דשרי ליטול אם רוצה לשלם ולא חשיב נהנה, וע"י ב"י סי' קלב', ובחת"ס כתב דבגוי חייב גם על היזק שאינו ניכר, דמסברא היה חייב גם בישראל אלא שיש מיעוט (מדכתיב הכהו בשיפוד על צפורנו לחייב בנזקי גופן, ראייה שבנזקי ממונו פטור)

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח
בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

חדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-יום 0795255901
השאלות ינתנו מידי בוקר, התשובות - בשעות הערב, בקרוב יהיה ניתן להשאיר תשובות.